

NAGNOIĆ (4) *vb pf*

a oraz o jasne.

inf nagnoić (2). ◇ *praet 3 sg m* nagnoj(e)ł (1). ◇ *part praet act* nagnoiwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Użyźnić pole nawozem; stercorare Mącz (4) : Vitia et fąba stercorare agrum dicuntur, Nągnoyić. Mącz 414c; ZapKościer 1584/48.

Zwrot: »nagnoić pole, rolą« = fermentare terram Mącz (1:1): Mącz 121c; Kąždy rok ízláchćić ácz nowiny porze/ Y nągnoiwszy ítare polá orze KlonFlis C4.

Synonimy: namirzwić, nawozić.

Formacje współrdzenne cf GNOIĆ.

Cf NAGNOJENIE, NAGNOJONY

LW